

Virtain Luonnonsuojeluyhdistys ry
c/o Larissa Heinämäki
Havangantie 418
34710 VASKIVESI

MUISTUTUS

17.12.2012

Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry
c/o Harri Hutri
Isokoskentie 740
60550 Nurmo

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto
kirjaamo.lansi@avi.fi

Asia

Muistutus Vapo Oy:n Isonavan turvetuotantoa koskevasta
ympäristölupahakemuksesta ja Pihtinevan turvetuotantoalueen ympäristöluvan
muuttamisesta, Virrat

Dnrot

LSSAVI/198/04.09/2012
LSSAVI/199/04.09/2012

Hakemuksen kohde

Vapo Oy on hakenut ympäristölupaa Virtain Vaskiveden Isonavan 51,4 ha:n
suuruiselle uudelle turvetuotantoalueelle sekä jo tuotannossa olevan Pihtinevan
tuotantoalueen ympäristöluvan muuttamiseksi.

Yhdistysten mielestä Vapo Oy:lle ei tule myöntää ympäristölupaa. Seuraavassa
perustelut.

1. Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

Yhdistykset toteavat, että Vapo Oy:n hakemus on vastoin valtioneuvoston päätöstä
tarkistetuista valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista (13.11.2008). Ote tekstistä:

*"Turpeenottoalueiksi varataan jo ojitettuja tai muuten luonnontilaltaan merkittävästi
muuttuneita soita ja käytöstä poistettuja suopeltoja. Turpeenoton vaikutuksia on
tarkasteltava valuma-alueittain ja otettava huomioon erityisesti suoluonnon
monimuotoisuuden säilyttämisen ja muiden ympäristönäkökohtien sekä
taloudellisuuden asettamat vaatimukset."*

Isonava on lähes luonnontilainen suo, eikä sitä voida luonnehtia luonnontilaltaan
merkittävästi muuttuneeksi suoksi. Edelleen lainausta alueidenkäyttötavoitteista:

*"Alueidenkäytöllä edistetään elollisen ja elottoman luonnon kannalta arvokkaiden ja
herkkien alueiden monimuotoisuuden säilymistä. Ekologisten yhteyksien säilymistä
suojelun alueiden sekä tarpeen mukaan niiden ja muiden arvokkaiden luonnonalueiden
välillä edistetään."*

Vapon hankkeen toteutuminen ei edistäisi alueen monimuotoisuuden säilymistä ja se vähentäisi ekologisia yhteyksiä jo ennestään pirstaleisella alueella. Pirkanmaan 1. vaihemaakuntakaavan taustaselvityksessä "Pirkanmaan suoluonnon tila" (Metsähallitus 2009) kerrotaan Isonnevan alueesta seuraavaa:

"Närhinnevan–Korolammen vyöhyke on tärkeä askelkivi Seitsemisen–Helvetinjärven sekä Silmänevan–Haukkanevan alueiden välillä. Vyöhyke on vaihettumisvyöhykettä pohjoisosan aapasoiden ja Seitsemisen keitaiden välillä. Pahkannevan ja Isonnevan muodostamalla ojittamattomien soiden kokonaisuudella elää erittäin monipuolinen linnusto, johon kuuluvat mm. alueellisesti uhanalaiset riekko, liro, keltävästäräkki, metso ja metsähanhi (Pirkanmaan luonnonsuojelupiiri 2008). Lisäksi Pahkannevalta on löytynyt alueellisesti uhanalainen, silmälläpidettävä luumittari (Pirkanmaan luonnonsuojelupiiri 2008). Pahkalammi ja Pahkalähde on luokiteltu pienvesiselvityksessä luonnonsuojelullisesti arvokkaiksi kohteiksi (Saura & Saura 1993). Vyöhykkeen kohteet: Närhinneva, Korolampi, Pahkanneva, Isonneva"

2. Valtioneuvoston periaatepäätös soiden ja turvemaiden kestävästä ja vastuullisesta käytöstä sekä suojelusta

Turpeennoston hyväksyminen Isonnevalle tarkoittaisi myöskin äskettäin annetun (30.8.2012) periaatepäätöksen mitätöimistä. Ote päätöksestä (s. 2):

Soita merkittävästi muuttava uusi maankäyttö ja sen valmistelu kohdennetaan ojitetuille tai luonnontilaltaan muuten merkittävästi muuttuneille soille.

Kohdentamisessa otetaan huomioon ennen tämän periaatepäätöksen antamista tuotantotarkoituksessa tehdyt hankinnat luonnonsuojelutarkoituksiin varattujen alueiden ulkopuolelta.

Periaatepäätöksen mukaan suon luonnontilaisuus on huomioitava myös tässä tilanteessa.

3. Maakuntakaava

Pirkanmaan 1. maakuntakaavassa (hyväksytty 9.3.2005) Isonnevaa ei ole osoitettu turvetuotantoon.

Pirkanmaan 1. vaihemaakuntakaavassa (ympäristöministeriön käsittelyssä) Isonnevaa ei ole esitetty turvetuotantoalueeksi, vaan se on määritelty tärkeäksi ekologiseksi yhteydeksi alueen suojeltujen suokokonaisuuksien (Helvetinjärvi-Seitseminen - Silmäneva-Haukkaneva) välillä.

4. Luontoarvot

Isonneva kuuluu eteläisten aapasoiden kokonaisuuteen, josta luonnontilaisina ovat jäljellä vain Isonneva, sen lähellä sijaitseva Pahkanneva sekä Närhinnevan soidensuojelualue. Aapasoiden esiintyminen Suomenselän vedenjakaja-alueella on harvinaista. Pohjanmaan aapasuot edustavat luontodirektiivin ensisijaisesti suojeltavaa aapasoiden luontotyyppiä, joiden suojelun tason seurannasta Suomi on jättänyt EU:n komissiolle raportin vuonna 2007. Raportin mukaan boreaalisten aapasoiden suojelutaso on Suomessa epäsuotuisa-riittämätön.

Suoyhdistymätyypiltään Isonneva kokonaisuudessaan edustaa välipintaista keskiboreaalista aapasuota, joka on kansainvälinen vastuuluontotyyppi ja josta

Suomella on erityinen vastuu. Välipintainen keskiboreaalinen aapasuo on luokiteltu erittäin uhanalaiseksi.

Isonevaa ja läheistä Pahkanevaa on esitetty jo vuonna 2001 luonnonsuojelujärjestöjen toimesta suojeltavaksi. Vastauksessaan (Dnro 6/5711/2001) suojeluesitykseen ympäristöministeriö toteaa soiden olevan merkittäviä sen vuoksi, että ne ”ovat lähes luonnontilaisina merkittäviä seudulla, jossa muutamaa suojelusuota lukuunottamatta luonnontilaisten soiden lukumäärä on romahtanut”. Lisäksi vastauksessa todetaan että ”Pahkanevan ja Isonevan merkitys onkin nähtävä erityisesti Suomenselän eteläosan eliölajiston, kuten tiettyjen lintulajien esiintymisalueen säilymisen tukena sekä tärkeänä ekologisena yhteytenä harvahkon soidensuojeluverkoston sisällä”.

Mainittakoon, että soiden ojitusaste on tällä seudulla 75-85 %.

4.1 Kasvillisuus

Vapon teettämässä kasvillisuuskartoituksessa on kartoittajalta jäänyt huomaamatta Haukkalammin rimpialueella esiintyvä, alueellisesti uhanalainen mähkä (*Selaginella selaginoides*) sekä silmälläpidettävä, alueellisesti uhanalainen ruskopiirtoheinä (*Rhynchospora fusca*). Nämä lajit kertovat alueen oligotrofiaa suuremmasta ravinteikkuudesta, kuten myös paikoittain esiintyvä siniheinä.

Mähkää on Pirkanmaalla havaittu Isonevan lisäksi vain Silmänevalla.

Suomen ympäristökeskuksen hoitosuosituksissa ruskopiirtoheinälle mainitaan mm. että laji on hyvin herkkä kauempanakin tapahtuville maankäytön muutoksille ja että sen kasvupaikkoja uhkaavat kuivaava maankäyttö sekä turpeennosto (<http://www.ymparisto.fi/download.asp?contentid=120266&lan=fi>).

Huomionarvoinen kasvi on kartoituksessa löytynyt kämmekkäristeymä, johon ei raportissa kiinnitetä kuitenkaan sen kummempaa huomiota. Mikäli löydetty kämmekkä on maariankämmekän ja suopunakämmekän risteymä, se viittaa mahdollisuuteen, että alueelta voisi löytyä myös suopunakämmekkää. Kämmekät eivät välttämättä kuki vuosittain, väli vuosina ne ovat vaikeasti havaittavissa ja tunnistettavissa. Suopunakämmekkä on Etelä-Suomessa harvinainen, rauhoitettu ja sen uhanalaisluokituksena on vaarantunut (VU) (<http://www.ymparisto.fi/download.asp?contentid=120136&lan=fi>).

Turpeennoston aloittaminen Isonevalla väistämättä tuhoaisi nämä kasvustot vesitasapainon muuttuessa, vaikka Haukkalammin tienoo ei sisällykään hankealueeseen.

4.2 Linnusto

Isonevalla on tehty varsin kattava linnustoselvitys kesällä 2011. Soidinaikainen riekkokartoitus on kuitenkin jäänyt tekemättä. Linnustoselvityksessä on havaittu mm. uhanalaisuusluokituksessa vaarantuneiksi luokitellut keltavästäräkki ja pohjansirkku. Lajien pesinnästä ei ole varmuutta, mutta elinympäristö on siihen sopiva. Kartoituksien havainnot lirosta (3 rev), kuovista (4 rev), kapustarinnasta (1 rev), kalalokista (8 rev) ja niittykirvisestä (11 rev) kertovat arvokkaasta lintusuosta. Kasvillisuusselvitystä tehdessä havaittiin myös hanhen sulkia; Isoneva ja Pahkaneva muodostavat osan Virtain metsähanhien elinpiiristä ja ne toimivat hanhien levähdys- ja ruokailualueina.

Kesällä 2012 lintuharrastajat löysivät Isonervalta mm. riekkoja (1 rev), liroja (5 kiert), kuoveja (5 rev), kapustarintoja (1 rev) ja niittykirvisiä (3 rev). Lisäksi sekä linnustoselvityksessä että lintuharrastajien Tiira-järjestelmässä on Isonervalta varsin monipuolisesti pesimähavaintoja tavanomaisemmista suolajeista. Muuttohavaintoja on tehty mm. 10 yksilön jänkäsirriäisparvesta, mikä on todella harvinaista. Myös monet tavanomaisemmat lajit levähtävät suolla muuttoaikaan. Hakijan teettämässä selvityksessä muuttolintujen havainnointi on puutteellinen, koostuen vain yhden käyntikerran havainnoista, minkä perusteella ei voi saada todellista kuvaa Isonevan merkityksestä muuttolintujen levähdyspaikkana.

Suolla pesiviä tai sitä pesimäaikaan käyttäviä lintudirektiivin lajeja ovat laulujoutsen, pyy, teeri, metso, kurki, kapustarinta, liro ja palokärki. EU:n Suomelle määrittelemistä erityisvastuulajeista pesimälajistoon kuuluvat liro, kuovi, valkoviklo, laulujoutsen, teeri ja metso. Uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettäviksi luokiteltuja ovat riekko, teeri, metso ja niittykirvinen.

Eteläisessä Suomessa suolinnut ovat taantuneet voimakkaasti ja siihen nähden Isonevan parimäärät ovat merkittäviä. Monet lajit, kuten riekko, keltavästäräkki ja pohjansirkku ovat kadonneet laajoilta alueilta kokonaan. Isoneva on Suomen eteläisimpiä riekon pesimäseutuja. Yhdistykset toteavat, että Isonevan ottaminen turvetuotantoalueeksi uhkasi vakavasti riekon suotuisan suojelutason säilymistä.

Euroopan tuomioistuin on todennut langettavassa päätöksessään, että Artikla 3 vaatii jäsenmaita säilyttämään, ylläpitämään ja saattamaan ennalleen kaikkien luonnonvaraisten lintulajien elinympäristöjen riittävän moninaisuuden ja laajuuden. Nämä jäsenmaiden velvoitteet ovat voimassa jo ennen kuin mitään vähenemistä lintujen määrissä on havaittu taikka mitään riskiä suojeluun lajin sukupuuttoon kuolemista on ilmentynyt. (C-355/90, Commission v. Spain - "Santoña Marshes")

Kokonaisuutena Isonevan linnustoarvo on samalla tasolla monen lähiseudun suojellun suon kanssa. Vapo Oy:n teettämän linnustoselvityksen johtopäätökset ovat tältä osin puutteelliset.

Vapo Oy:n teettämässä selvityksessä on jäänyt kokonaan selvittämättä Isonevan merkitys maakotkan saalistusalueena (metsähallitus toteuttaa tämän lajin istutusprojektia lähialueella Virroilla). Todistettavasti alueella liikkuu maakotkia sillä syksyllä 2012 Vaskivedeltä saatiin kiinni loukkaantunut maakotka, josta uutisoitiin laajasti.

4.3 Hyönteiset

Isonevan perhosselvitys on laadukas alan ammattilaisten toteuttama työ, jossa lajien tunnistamistakaan ei ole jätetty arvailujen varaan. Ammattimaisuus näkyy myös laadukkaassa raportissa.

Vaikka asialla ovat olleet huippuammattilaiset, ei yhtenä kesänä tehty kartoitus tavoita kaikkia suolla mahdollisesti esiintyviä lajeja, kuten tekijät kertovatkin raportissaan. Läheiseltä Pahkanevalta on tavattu silmälläpidettävät suokirjosiipi (Pyrgus centaureae), rämekylmänperhonen (Oeneis jutta) sekä muurainhopeatäplä (Boloria freija), eikä ole syytä epäillä etteikö näitä lajeja esiintyisi myös Isonevalla. Näistä rämekylmänperhonen esiintyy aikuisena vain parillisina vuosina, joten sitä on ollut mahdotonta havaita vuonna 2011.

Sukeltajakuoriaisselvitys on puutteellinen. Isolampisukeltaja on kartoitusajankohtana heinäkuussa pääsääntöisesti toukkavaiheessa. Tuolloin olisi pitänyt havainnoida sen toukkavaiheita, jolloin sen esiintyminen olisi voitu luotettavasti selvittää.

Kaikenkaikkiaan Vapon ympäristölupahakemuksessaan esittämät arviot Isonevan luontoarvoista ovat vähättelevät. Käsittämätön on hakemuksessa esitetty lause (s.12) "Toisaalta Isonevan alueella ei yksittäisenä suona ole erityisiä suojele- tai luontoarvoja, vaikkakin suolla elää useita lajeja." Alueella, jossa lähes kaikki suot on ojitettu, tulisi jäljellä olevia soita tarkastella isompana ekologisena kokonaisuutena ja tehdä vasta sen perusteella päätelmiä yksittäisen suon alue-ekologisesta merkittävydestä. Tähän viitataan myös Hämeenlinnan hallinto-oikeuden antamassa Isonevan yvää koskevassa päätöksessä (Dnro 01699/09/5199): "Isonevan merkitys laajempien suojeltujen soiden välimaastossa ja osana niiden muodostamaa kokonaisuutta on merkittävä. Hakemusasiakirjoissa ei ole selvitystä Isonevalle suunnitellun turvetuotannon vaikutuksista Ylä-Pirkanmaan soiden muodostamalle kokonaisuudelle elinympäristönä." Tämä on hakijalta edelleen jäänyt tekemättä.

5. Vesistövaikutukset

Ympäristölupahakemuksen mukaan luvan hakijalla on aikomus muuttaa Pihtinevan kuivatusvesien käsittelyä siten, että ne johdettaisiin Isonevalle tehtävälle pintavalutuskentälle. Tämä yhdessä Isonevan turpeenoton kanssa johtaisi ekologisesti kestävämpään tilanteeseen Havanganjärvessä, jonne kuivatusvedet johdettaisiin. Nykytilanteessa kuivatusvedet johdetaan Isonevalle, joka käytännössä suodattaa Pihtinevan likavedet niin hyvin ettei siitä aiheutune kuormitusta järveen juuri lainkaan. Isoneva on vetinen suo (vesipitoisuus märkäpainosta 93,1 %; GTK: Turveraportti 191, Virtain turvevarat ja niiden käyttökelpoisuus, 1986), joten sen kuivattamisessa syntyy myös paljon likavettä sateista riippumatta. Suuret määrät hapanta, humuspitoista vettä väistämättä vaikuttavat haitallisesti alapuolisiin vesistöihin.

Havanganjärvi on jo rehevöitymässä oleva pitkäviipymäinen järvi (Ympäristötekniikan insinööritoimisto Jami Aho: Havanganjärven kuormitus selvitys ja vedenlaatu, 2010), jonka rannoilla on sekä vakituista että kesäasutusta. Järven virkistysarvo on korkea sen lähimaastossa asuville ihmisille ja järveen kohdistuva, kymmeniä vuosia kestävä lisäkuormitus aiheuttaisi virkistysarvon romahtamisen. Järveä kuormittavat jo entuudestaan maatalous, metsäojitukset sekä Kortesuon turvetuotantoalue.

Yhdistyksiä hämmästyttää vesistövaikutuksien vähättely hakijan jokaisessa lupahakemuksessa, kun Suomessa on lukuisia esimerkkejä aivan päinvastaisesta. Pintavalutuskenttien puhdistusteho ei ole ennustettavissa, eikä se missään tilanteessa kykene pidättämään rankkasateiden aiheuttamia humusryöppyjä. Järven pohjalle kerääntyvä humushöttö pitkäviipymäisessä järvessä aiheuttaa runsaan sisäisen kuormituksen kun happi katoaa syvänteistä ja aiheuttaa fosforin irtoamisen humuksesta. Tässä valossa BAT -termin käyttö pintavalutuskentistä saattaa koko termin naurettavaan valoon.

Havanganjärven valuma-alue kuuluu Kokemäenjoen-Saaristomeren-Selkämeren vesienhoitoalueeseen, jolle on laadittu vesienhoito-ohjelma. Hoito-ohjelman tavoitteena on muiden muassa, että pintavesien ekologinen ja kemiallinen tila on vähintään hyvä vuoteen 2015 mennessä. Toinen tämän hankkeen kannalta merkittävä tavoite on tulvien ja kuivuuden haitallisten vaikutusten vähentäminen. Isonevan

hakemuksen hyväksyminen vaikeuttaisi huomattavasti vesienhoito-ohjelman tavoitteiden saavuttamista.

Havanganjärven vesi on jo nyt virkistysarvoltaan heikentynyt, sillä uimisen jälkeen täytyy käydä peseytymässä. Vedessä ollessa ruskea limainen levä takertuu ihokarvoihin ja aiheuttaa kutinaa. Ongelma on lisääntynyt vuosi vuodelta. Lisäksi järven veden on ollut sinileväesiintymiä.

Virtain kaupunki on käynnistänyt hankkeen Havanganjärven kunnostamiseksi. Suunnitelman mukaan Tyrkönojan suulle rakennetaan kaksi patoa, joiden myötä järven keskivedenkorkeutta saadaan nostettua. Tarkoituksena on järven virkistyskäytön parantaminen. Mikäli turpeenotto Isonvalle hyväksytään, tekee se kunnostussuunnitelmat turhiksi.

Havanganjärven valuma-alueella on toteutettu myös Metsäkeskuksen hanke Huomisen Havanka (2009), jossa on suunniteltu toimenpiteitä metsäojituksen aiheuttamien vesistöhaittojen vähentämiseksi.

Lupahakemuksessaan hakija on arvioinut Havanganjärven virtaamaa Kitusjärven luusuan virtaamatietojen perusteella. Kitusjärvi sijaitsee n. 27 kilometrin päässä Havanganjärvestä, suuren vesistöalueen toisella puolella. Yhdistykset ihmettelevät, mitä todellisuuspohjaa tällaisella tiedolla on arvioitaessa Havanganjärven virtaamia?

Hakija mainitsee kuivatusvesien aiheuttamien pitoisuuksien olevan teoreettisia arvioita, ja niitä ne todella ovat vailla todellisuuspohjaa. Nykyään olisi kuitenkin mahdollista arvioida suokohtaisesti turpeenoton aiheuttamia päästöjä jo etukäteen tarkastelemalla kohdesuon turpeen ominaisuuksia (Lasse Svahnback, 2007). Miksi tällaista arviointimenetelmää ei käytetä? Humuksen ja muun kiintoaineen osalta turpeenkaivun vesistö päästöt ovat pahempia kuin mitä turvetuottajat ilmoittavat. Kiintoaineen päästöt ilmoitetaan ominaiskuormituslukuna, mikä on monilta osin virheellinen menetelmä. Hienojakoinen, pääosin liukoisen vedessä liikkuva humus (eli yli 90 % orgaanisesta aineksesta) jää menetelmässä huomioimatta. Päästöissä tulee lisäksi huomioida turvepölyn laskeutuminen vesiensuojelurakenteiden ulkopuolelle eristyssojiin. Muita vesistövaikutusten arvioinnin ongelmia ovat mm. turvekentän rakentamisen aikaisten päästöjen oikea arviointi, vertailulukuna käytetyn luonnonhuhouman liian suuri arvo sekä vesinäytteiden puute paljon kiintoainetta kuljettavista pohja- ja pintavirtaamista. Kiintoainespäästöjen vaikutusten tulkinnessa johtaa harhaan myös se, että päästöt ilmoitetaan kuiva-aineena, mutta veteen sekoittuessaan tilavuus monikymmenkertaistuu täyttäen vesistöjen pohjaa turvemössöllä.

Hakemuksessa mainitaan, että Isonvan alapuolisten vesistöjen ekologista tilaa ei ole määritetty. Ekologisen tilan määrittely on kuitenkin edellytyksenä arvioitaessa vesistön tilan paranemista/huononemista vesienhoito-ohjelman mukaisesti. Hakijan tulisi selvittää Kytöjan, Luomanojan sekä Havanganjärven ekologinen tila vesiputedirektiivin mukaisesti, jotta mahdollisen turpeenoton vaikutuksia pystyttäisiin luotettavasti arvioimaan.

Hakemuksessaan Vapo kertoo (s. 14), että hankealueen kuivatusvesillä ei ole **normaalitilanteessa** juurikaan vaikutusta alapuolisen vesistön tilaan. Hakija ei ole arvioinut lainkaan hankealueelta rankkasateiden aikana tulevien vesien vaikutusta alapuoliseen vesistöön. Kuitenkin 90 % turpeenottoalueiden päästöistä muodostuu juuri äkillisten, rankkojen sateiden aikana. Miten hakija varmistaa ettei humusta, kiintoainetta, fosforia ja typpeä tuolloin pääse ylenmäärin vesistöön?

Samalla sivulla hakija kertoo myös, että turvetuotannon laskennalliset vaikutukset Havanganveden laatuun jäisivät melko lieväksi, mutta Luomanojassa vaikutukset ovat kohtalaiset ja näkyisivät lievänä rehevyyden kasvuna ja liettymisenä. Hakija ei selvitä, millä perusteella vaikutukset jäisivät Havanganjärveen vähäisiksi. Eivätkö kuivatusvedet aiheuta Havanganjärveen samanlaisia vaikutuksia, vaikkakin viiveellä? Mahdollinen turpeenkaivuu jatkuisi Isonevalla kuitenkin 20 – 30 vuotta.

Hakija ei ole selvittänyt Havanganjärven morfologisia ominaisuuksia, jotka ovat olennaisia tietoja arvioitaessa päästöjen vaikutusta järven tilaan lyhyellä ja erityisesti pitkällä aikavälillä.

Kaikenkaikkiaan hakijan vesistövaikutusten arviointi on puutteellinen, koska vaikutusarviointit perustuvat arvailuihin ja täysin teoreettisiin laskelmiin, jotka taas perustuvat velvoitetarkkailutuloksiin ja ominaiskuormituslaskelmiin, joilla ei ole käytännön merkitystä turpeenottoalueiden todellisten vesistö päästöjen arvioinnissa.

Yhteenveto

Lupahakemuksessa esitettyjen tietojen ja selvitysten perusteella yhdistykset toteavat, että kyseessä on laaja, luontoarvoiltaan merkittävä ja lähes luonnontilainen suoalue muutoin pirstaleisella ja rankasti ojitetulla alueella.

Isonevan tekee luonnonsuojelullisesti arvokkaaksi erityisesti lintulajisto, johon kuuluu valtakunnallisesti silmällä pidettäviä, alueellisesti uhanalaisia ja Suomen erityisvastuulajeja. Suo on muuttolinnuille tärkeä levähdys- ja ruokailualue. Isoneva on myös uhanalaisten suoperhosten elinaluetta. Lisäksi suon sijainti kahden suokasvillisuusvyöhykkeen rajalla lisäävät sen luonnonsuojelullista arvoa. Isonevalla on useita uhanalaisia luontotyyppisiä ja Isonevan edustama aapasuotyyppi on luokiteltu erittäin uhanalaiseksi.

Isonevan ottaminen turvetuotantoon aiheuttaisi selkeää haittaa luonnolle vähentämällä luonnon monimuotoisuutta ja heikentämällä lintulajien suotuisan suojelun tasoa alueella, jossa suurin osa alkuperäisestä suoluonnosta on tuhottu ojituksin ja turpeenottoaluein.

Ojittamattoman alueen ottaminen turvetuotantoon voisi aiheuttaa ympäristönsuojelulain 42 §:n 1 momentin tarkoittamaa erityistä luonnonolosuhteiden huonontumista luonnonsuojelulle haitallisten vaikutusten sekä vesistökuormituksen vesistölle aiheuttavien vaikutusten takia.

Hankealueen alapuolinen Havanganjärvi on rehevöitymässä oleva, pitkäviipymäinen järvi, jonka lisäkuormitus johtaisi vesistön tilan huononemiseen ja nollassi vesistön kunnostamiseen tähtäävät toimenpiteet.

Yhdistykset katsovat, että Vapo Oy:n hakemalle ympäristöluvalle ei ole myöntämisedellytyksiä.

Virrat 17.12.2012

Virtain Luonnonsuojeluyhdistys ry

Larissa Heinämäki
puheenjohtaja

Katri Lavaste
sihteeri

Suomenselän Lintutieteellinen Yhdistys ry

Matti Aalto
puheenjohtaja

Harri Hutri
sihteeri

Liitteet:

Liite 1 Kuvia Isonvalta.